

Per Déu i per la Pàtria!

Poques vegades s'hauran registrat a Espanya unes eleccions més apassionades que les actuals. Dos exèrcits formidables s'han enfrontat, disposats a lliurar una batalla que no dubtem deixarà marcada empremta en les pàgines de la història.

Al calor de la lluita hem vist fondre's tots els partits de significacions equívokes; s'han aplanat les diferències més o menys considerables que separaven les fraccions polítiques que propugnen en substància uns mateixos ideals i a l'ombra de dues banderes oposades s'han aplegat tots els espanyols.

La batalla es lliurarà aquesta vegada en un pla més enlairat que el de la política. Malgrat la covardia dels nostres enemics, els quals han silenciats en els seus programes la qüestió religiosa, temorosos d'una derrota si amb aquesta bandera es presentaven davant d'Espanya, és el cert que l'esmentada qüestió serà el cavall de batalla de la present lluita.

Demà es decidirà si Espanya vol ésser governada amb aquelles sublimes idees que formaren i inspiraren els herois dels nostres temps més gloriosos; si vol cenyir la diadema gloriosa on encara brillen a modo de rubís les gotes de sang heroica que vessaren generosos els nostres màrtirs en ares d'un doble amor a Déu i Espanya, o si pel contrari prefereix abdicar del gloriós passat, arrencant de la història pàtria les pàgines més eloqüents i tenyides amb la sang dels millors germans.

Plantejada en aquest sentit la contesa electoral ja imminent, ningú no pot desertar covardament. Cometria un crim de lesa pàtria aquell que negligís satisfer un deure per tants conceptes sagrats.

No mirem les persones; mirem l'ideal que representen. No és hora d'enjudiciar el comportament dels nostres candidats; és l'hora de llegir en la pròpia bandera els ideals que representa i de defensar-los amb valentia.

El triomf és ben nostre. Tothom que no hagi arrencat del seu cor els més elementals sentiments humanitaris, ha de negar els vots a aquells partits que amb inqualificable insolència glorifiquen una data criminal que avergonyirà per sempre la història d'Espanya i de Catalunya.

I quina altra cosa fan aquells partits que, abdicant del pudor i del decòrum, exalten com a herois els homes de la revolució d'Astúries, els quals, impulsats per un odi pervers, desconegut en els mateixos irracionals, mataren tants defensors de la societat i assassinaren els indefensos religiosos, executant en les persones i coses sagrades actes